

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 183/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Горан Симић и Стефан Симић, адвокати из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3266/19 од 02.08.2019. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3266/19 од 02.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3266/19 од 02.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3958/18 од 08.04.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете за бесправно одузету непокретност, означену као удео од 3/3249 на непокретности означеној као кп.бр. ..., на терену ул. ..., укупне површине од 0.32.49 ха, уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., где удео тужиље од 3/3249 износи 17м2, а у састав кп.бр. .. ушли су делови парцела из евиденције катастарa земљишта (старо стање) и то: кп.бр. ..., део кп.бр. ..., део кп.бр. ..., део кп.бр. ..., кп.бр. ..., кп.бр. ..., кп.бр. ..., кп.бр. ..., кп.бр. .. и кп.бр. ..., све КО ..., у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке, исплати укупно 510.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.04.2019. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 107.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3266/19 од 02.08.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију туженог.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о накнади за експроприсану непокретност, а тужени обавезан да тужили накнади штету за одузето земљиште. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.08.2018. године, а поднеском од 29.01.2019. године (исправљеног на рочишту за главну расправу одржаном 08.04.2019. године) тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност предмета спора је 510.000,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинско-правном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић